

Nepotpisani se dopisati ne tiskaju. Pripojava se i pisanje tiskaju po b
i. svaki redak. Oglaši od 8 redak
takoj do 60 n. za svaki redak
više od 5 n. ili u slučaju optoviranja
na pogodbe sa upravom. Novi se
ili poštarskom napuštanju (as-
tegno poštale) ne administrativu
„Naša Sloga“. Ime, prezime i na-
vili poštu valja točno označiti.

Kućni list nadodje na vreme,
ako to je u odgovarajućem u ote-
canu planu, sa kojim se ne plaća
poštarno, ako se izvana napre-
„Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a ne loga sve pekvarci“. Nar. Pos.

Za obranu!

I.

U zadnjem broju donigli smo
okružnicu uprave novoustrojenog škol-
skog društva „Družbe sv. Cirila i
Metoda za Istru“, obećav, da
ćemo se prvom zgodom na nju povratiti.

Važnost same družbe, ozbiljan
polozaj, u kojem se u ovih stranah
nalazimo, te velika pogibelj od razna-
rodjouju u nekojih krajevih Istre, nu-
kaju nas, da se već danas na pre-
važnu onu okružnicu vratimo.

Talijansko školsko (1?) društvo
„Legna nazionale“ razvilo je u
poslednje doba, osobito u Istri, silnu
dještatnost. Ono ustraja u čisto hrvats-
kih i slovenačkih krajevih talijanske
škole, kojim nije druga svrha, van da
raznarođe i otudje našu nevinu dječiju.

Tomu su nam dokazom takove
novoustrojene škole u Sv. Nedilji
i Kolombani u ustrojstvu se im-
ajuće u Humu, u Ždrenju itd. Tih škola
biti će s vremenom i više, jer imade
hrvatske i slovenačke djece na hiljadu,
koja nepolaze školu, buduće je neimaju.

Proti tomu brutalnomu nasilju
stojimo mi goloruki i nemotni. Srce
nam puca od žalosti, gledajući kako se
od naše dječice stvara izdajice i ja-
njičare, koji će danas sutra navaljavat
na nas i na naše narodne svetinje
odlučnije i biesnije, nego li to čine
isti Talijani.

Imademo doduće školsko društvo
za Istru, plemenitu našu „Bratov-
štčinu“, ali njezina je zadaća podu-
pirati našu omiljinu na srednjih školama,
da nam pomogne odgojiti čestitih sve-
ćenika, učitelje, kojeg odvjetnika, či-
novnika itd. Njezina sredstva nedotječu
niti iz daleka za pripomoć našim
mladićima srednjih škol, te nemože
ni misliti na to, da podupire pučku
školstvo il da otvoriti bilo gdje koju
pučku školu.

Što nam je dakle preostalo? Pre-
križiti ruke i motriti bolnim srđem,
kako nam se dječica otuđuju i ta-
lijančice. Nipošto! Kad nam ne deje
pokrajina, t. j. zemaljsko školsko vjeće
i zemaljski odbor, ono, što nas po za-
konu ide i što se divljim narodom si-
lomice narivava, t. j. pučku prosvjetu,
a pošto smo sami ubogi, te ne mo-
žemo sami ustrajati pučku školu na
obranu naše narodnosti i na prosvjetu
našega puka, morali smo se odlučiti
na veliko djelo i na velike žrtve, bez
čega nam neima spasa.

Pravom kaže spomenuta okruž-
nica, da nismo mogli dalje mirno mo-
triti to nevoljno stanje, koje se
u svoj pogibelji prikrizuje oso-
bito u nekojih krajevih Istre, ako nismo
htjeli, da nos nestane sa licem ove
zemlje, koju pravom i ponosom našom
užom domovinom nazivljemo.

Ovo bijaće doista zadnji čas, da
se i mi maknemo, te da sve sile u to
učimo, kako bismo se obranili od
duševne smrti, koja je grozija od
tjelesne. Pa ako je čovjek ovlašten ili
čak dužan po božjih i ljudskih zakonih
upotrijebiti isto ubojito oružje na obranu

vlastita života, tim veće ima pravo i
svetu dužnost, da uporabi sva dopu-
štena sredstva, da se oslobodi ne samo
od tjelesne, već i od duševne smrti.

Hrvatski izletnici u Dubrov- niku i drugud po Dalmaciji.

(Nastavak).

Susretaj na moru.

Poslio ponosi odgovorili smo put Du-
brovnika. Plovili smo među sjevernim,
manjim dalmatinskim otoci, prošli smo
Šibenik, Split, te zašli u južnim, vodim
otokom. Vidjeli smo Solin, Brač, pak plov-
ili između Visa i Hvara, ovoga i Kor-
čule, ovoga i jedinoga dugoga a uskoga
polutoka dalmatinskog Pelješca, te iz-
među toga polutoka i Mljet. Sa otoka
i polutoka, iz raznih mjesta i mjestanica
malo smo pozdravljeni hrvatskim zastavama,
mahanjem rubaca, klicajući Prošao mljetek
kanal, zagledali smo dva manja parobroda,
okošena jedan ljepeš od drugoga, najviše
hrvatskim zastavama. Naš je parobrod
zaplovio nešto laganje, da uzmognem upo-
redno najprije jednoga pak drugoga onih
dviju ploviti. Zastavama su se avu tri paro-
broda pozdravila.

Na našem parobrodu zapjevali su
pjevači „Ljepe naša domovina“. Na onih
objektu zaigrala glazba. Sa svih triju ma-
hala se rubci, klubuci, čim je koji bolje
mogao, i klicao: „živila Hrvatska“, „živili
Hrvati“, „dobro nam došli braćo iz gornje
Hrvatske“, „zdravi bili dalmatinski i her-
cegovački Hrvati!“ Jedan od onih vodio
je naime Splječano i Makrana, a drugi
južniju dalmatinu kao i horcegovsku
Hrvatu, koji su imali na trobojni napis:
„Nerstva“. Puni, kreati bijehu ljudi, na
poslednjem skoru i izključivo obučenih u
narodnom odijelu. Među njimi brzo smo
opazili veleštovane zastupnike naroda Bian-
kinića i Perića, koji su i okupili oko sebe
narod i vodili ga, i koje smo mi i imenice
pozdravljali, kao što se jo i sa onih objektu
parobroda neko naših pozdravljalo po
imeu. Krasan bio je to surerat, koji se
neda opisati. Trebalo je tu biti, da ga uz-
mognes pojmiti, cutiti. Odušvljeno bilo
je neopisivo. Srakom od priaučnih ostati
čea za stalno taj pozdrav na moru jedan
od najljepših lipova na svetu na putu po
Dalmaciji, nego i u običu u životu. U od-
stavljenju — klicajući, matanju, igranju,
pjevanju — ništa niti opaziti, kako smo
so počeli odsljavati jedan od drugih, pošto
je naš parobrod svojom oblinom brzinom,
nešto većom od onih dviju, opat zaplovio.
A kad smo to opazili, klicao se jo još:
do vidjenja u Gružu, do vidjenja u Du-
brovniku!

Dolazak u Gruž i Dubrovnik.

I njoj trobalo dugo čekati, da se vo-
dim u Gruž u Dubrovniku. Uz plov
hrvatske himne a odkrivomim glazbama, uz
klicanje „živila Hrvatska“, „živili hrvatski
Dubrovnik“, to uz svirku glazba na obali
i klicanje „živila Hrvatska“, „živili gornji
Hrvati“. Približavao se jo naš parobrod
obali. Kako je vedi, troba dulje da se pri-
blazi, tako da su nas u luci stigla i oba
spomenuta parobroda, i da su na slavno
hrvatsko tlo dubrovačko zluko istodobno
stupili sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-
robroda i među domaćinima Gružani i Du-
brovčani i drugimi, što su nas dobročin-
stvovali sa triju parabrade. Pošto nas je
svečanost odoh pozdravila, a naši im
vodio odzavrili, poslio klicajući na brodova
i obale, stupili smo na kraj. Tu bijaće
stiskavanja ruku, grljavanja, očljevanja, pred-
stavljanja među došlačnjima sa svih triju pa-<br

stasitih mužova, aye u domaćem kroju. Neki od njih bili su pravi Golati. Najviši i najstariji nisu bili sa zastave, što otkriveno što narodno, hrvatsko. Po deset, dvadeset, trideset i više njih postavljali su u red, pa svojim dugim i jakim kuburama, upornim u tlo, pučao skupno kao na zapovijed; zauvjetili jih drugih toliko, i treći, i još poslednji nisu pravo svršili, već su oni prvi opet imali nakretno kubure i opet pučao. Dakako, da bijaše i tu rođodubni uskita sa obale i sa parobroda, koji su se onda ponovili, kad su Rudači — bili su to naime stanovnici iz Riske dubrovačke — došli na naš parobrod. Poadravili su nas iskreno, mužki, kao pravi Hrvati, a mi, primiv ih kao rođenog bratja, divili smo se njihovom odiošu, njihovom stanom, njihovom krasnomu govoru, njihovom otičenjentvu. Gledajući i slušajući takve muževe, oduševljeno za hrvatsko, ospili smo sve to jače moć u borbi za našu svetu stvar. I njihov težnja vrhunac jest ujedinjena i slobodna Hrvatska. U nas su gledali borioce za nju. Pucali su prije kad su htjeli pozdraviti prve trake njezinu oživjetrovarenju, a sad kao da su pitali, kad u doći do oživjetrovarenja onoga, što sada tako vrlo u srči čutimo; kad ćemo si stisnuti ruke i pasti si u narutaj kao sinovi jedne, dobrodošlu domovine, ujedinjene samostojno Hrvatsko.

(Dalje sledi.)

D O P I S I .

Baška dne 8. jula 1893. (Konac.) — Godine 1866. kad su ovdje u sv. poslanstvu bili o. Iosefović, podigut je izvan trgovista na „Poklonac“ v. križ nu usponu. Zub vremena oštoto tako kamen, da nam se sada ne kaže tamo nego gomila razbacana kamenja. Da je to našemu narodu težko pri uđetu bilo, samo se sobom razumjeva. Naši trgovci, pomorci i ostali dobri ljudi dorvali su prilično lipu svinicu novaca, da se na tom providom mjestu podigle dosta dajan spomenik sv. poslanju. One, koji u tu svrhу nisu još do sada ništa doprineli, ovime lijepe povizjemo, da ćemo po mogućnosti doprinjeti. Bog će svim platići!

Naši narodni čitatelji presečili smo u prikladne prostorije, to se sada nalazi upravo na onoj točki našeg trgovista, koja je vazda od naroda posjećena.

Radilo se i ovde o sakupljanju milodara za vjenac, kojega se imalo položiti na lice grofa Dražkovića prigodom prenosa njegovih smrtnih ostanka u Zagreb.

Potpisani arak za prihode nebijale izložen kako bijaše zaključeno, na učinili smo ipak, da se po mogućnosti oduzmu blagoj uspomeni utemeljitelju i najvećeg dobrovratu „Matica hrvatska“.

Ime nas još dosta, koji smo sasvim Hrvati kod časnic rujna vina i onda kad se radi o probitku ovome ili onome.

Minule se jeseni potrudili mnogi članovi gospodarsko zadruge, na čelu svojim velezaslavnim predsjednikom, ovomo držati avuču glavnu skupštinu. Tom godom dužni su bili naši privaci narod uputiti, da se u to društvo upiše. Mi ovde brojimo vrlo malo članova zadrge, pak zar se zato može kriviti narod? Od glave, voli se, riba smrdi. Onog dana onaj, koji je puku morao dati liči primjer, brišljivo je kod skupštine svojom oduštočao.

Zadruđeni hrvatski, ug. društvo inače vam ovde kao svoga agenta dobro vam opisanoga bivšega načelnika Desančića. Mi se čudimo upravi toga društva, da među ovim pučanstvom nije mogla naći drugog čovjeka nego baš toga našeg polit. prijatelja! Kaže se, da žalitava neka se narod na parobrode vozi u nj. govor ladjici, inače da mu se mora platiti globu.

U svojem probitku imalo bi se spomenuto društvo zauzeti kod kompetentne oblasti, da se na klijenu našo luko uredi jedno mjesto, gdje će prisutstvati parobrod, i da izkreni i ukrene putniku i hrvatsku robu.

Najboljih bila je od strano vlado uz neke obveze ponudjene načelniku škola. Mi smo toliko slobodni upitati našu slavobilu dočinu obč. poglavaratu hoće se ikada ili nikada ova za naše prilikom veoma potrebita škola oživjeti?

Občinsko rastupstvo nek se već jednoč odludi graditi novu škol. egradu,

jor ova svojoj svrhi niti najmanje ne odgovara.

Nasim učiteljskim silam stavljamo na dušu, da malo bolje priču uz školski rad i neko se više bayo školskim poslovima nego takozvanim, koji na njih ne spadaju.

Škol, zakonom joj opradiojeno, da uz avaku pučku školu mora obično skrbiti i za škol. vrt. Zar mislite g. urednike, da jo ikada komu palo na pamet ovo pitanje staviti na dnevnai red? I tako Vam niti danas ova velika občina nošnoma svog škol. vrt. gdje bi se mladež mogla podučavati u goopodarstvu.

Nemožemo biti nego do groba zabiljni našomu mladom i obično obljubljenu zastup. na car. vjeću g. profesoru Vj. Spinčiću, što no jo bi tako dobar vrude prepričaju nekoj neobuhodno potrobito radnje u našoj luci. Mi smo s veselju njegovo plenitom rieši pozdravili i udali se, da će nam se vrude želje izputiti. Prodi će brzo ljeti i Jason a s strahom i tropetom očekivamo zimu. U luci neću nam bit sjegurni brodevi, jer nije prikladnog mještaja za vezanje, a valovi neću podkopati temelje kućama haobali. Zar smo mi toliko malovredni, da si za nas i naše imućstvo, da nam ga valovi worski ne proguđaju, nitko no tare glave? Oni, koji su pozvani, da nam pomognu, nek to uđe u dobe, jer mogli bi se iz ovog nomara poroditi velika nosrede.

Pred nekoliko godina nosila je naša potrošnica godinom do 1200 for. a danas jedva 300 fr. Da jo ova potrošnica pala tako reku na ništu, uzrok je ponajviše loš nadzor, pak se kriomorari na sve strane.

Poradi ove stvari neka se sazume naš velovredni g. Dinko Seršić, narod. zastupnik na pokrajinskem saboru. Polag našeg ekonomog mjenja bi mogla finan. strači pazi i utjeravat ova potrošnina, kad ih i onako prilican broj ovdu imade.

Nekoji neši rodoljubi misle ovde utezit podporno pomorsko radničko društvo. Čim budu uređena i potvrđena pravila sazvati će privremeni odbor glavnog skupština.

Medju ostalim, veseli nas osobito što se u našu sredinu preselio veloučeni gospodin Šćitčić, do sada obič. lječnik u sv. Vidu. Mi od strane naše želimo veloučenomu gospodinu lječniku, da medju nami ostane dulje vremena, te da naše trgoviste i narod zavoli.

Iz Lošinja 10. jula 1893. (Dalje.) — Tko poza prošlost našega kandidata i kandidata talijanske stranke, mora se čuti takvoj drzvitosti, uslijed koje se usuduje u tom pogledu bacati sumnju na jednoga, dija čuvstva edanosti bila su i ja u ujek ista, a izvršati i jamčiti za drugoga, koji se u tom smislu nije još nikad izrazio na našin, da bi s razlogom nestalo dvojba, koje se gleda tega više puta punjavše.

Zato, mjesto da se bežimeni dopisnik u „Mattinu“ tako uzrujava, premda direktno ne preuzimljo nikakvog jamstva za svoga branjenika, nobi bilo skodilo, da jo njegov kandidat do u kakvom proglašu oduška tomu svomu čuvstvu, a mi bismo se bili zadovoljili, kad bi se on na isti način onako bistro u tom pogledu izrazio, kao naš kandidat. Hoće li se on odzavati tomu zahtjevu? Da vidimo!

Da bi šta vredilo ono, što je nepoznati dopisnik uverio u „Mattinu“, mi bismo bili zadovoljni, što smo postigli ne-dvojbeni izraz lojalnosti prava vladaru, ali po svemu se vidi, da su dopisi bili napisani samo za ovu zgodu, i to gole i prazne rieči, a nista ozbiljnoga, to a toga moramo tražiti, da se u tomu jasno izrazi gospodin kandidat, dotično sad izabrani zastupnik. Čini se, da se nisu podupirateli talijanskog kandidata baš smatrati alegorijama za uspjeh, jer pozvao u pomoć mnogo lošinjana stacioniraju u Trstu, koji u broju od 27 imajuši pravo glasa, odzavaju se pozivu, te prisjeće u Maloselcu dan prije izbora posebnim parobrodom iz Trsta. Ovi osokoljevi ovdje su klimajući, te se podvostrušnom ercancu dadeo evi na sabiranju glasova, i vlasni se nikakvog sredstava, da poluče v. j. Grožnjani i pletujani, molbama i mitom pobrali su sve, što je bilo moguće; dovrsko u dvorac ljudi, koji ne znaju već šta čine, i na šta govor, koji nisu bili kadri izredni, a ni napisati imo kandidata. Drugi put često vam certati stanje svjeti i izboručnosti izbornika Maloselčkih, a za danas smo se obavili smo na kojigod slučaju.

(Konac sledi.)

Pogled po svetu.

U Trstu, dne 19. jula 1893.

Austro-Ugarska. Carevinsko vijeće sastati će se u prvoj polovici mjeseca decembra. Pojedina ministarstva izradjuju proračun za god. 1894. Ako se sastanu carevinsko vijeće decembra mjeseca, tad će moralni sastati zemaljski sabori. Dubrovački novembra mjeseca. Hrvatske novine iz Dalmacije traže, da bi se sastao dalmatinski sabor već mjeseca agusta, jer da nije umjesto ni koristno ako se sastanu zemaljski sabori prije i poslije božićnih blagdanih.

Prošloga ćedna obavili se u južnom Tirolu neškodni izbori za zemaljski sabor. Temo polažu naime talijanski zastupnici svoje mandate i neće da sudjeluju u saboru dok vlast ne razdjele Tirol u dve pole, u njemački i talijanski. Izabrani su svaki put razdikalni talijanski zastupnici.

Hrvatski sabor imao bi se sastati na podulje zasjedanje mjeseca oktobra.

Crnagora slaviti će dne 25. t. m. i slijedećih dana riedku svečanost t. j. četiristogodišnjou prve tiskarne u Obudu u Crnojgori. Toj svečanosti prisustvovati će učenjaci i privaci svih slavenskih plemena, a to je i pravo, jer je to velika slavenska kulturna svečanost.

Srbija. U sjednici narodno skupštine od subote i nedjelje branili su se obtuženi srbski ministri radi povrede ustava. Branili se ponajbolje bivši ministri Avakumović i Ribarac.

Rusija. Sastanak ruskog prieslončanstvenika sa njemačkim cesarom u Berlinu, da bijaše veoma sruđan. Odatle nagadaju njemački novinar, da su se odašači između Rusije i Njemačke poboljšali.

Francezka sukobilna se sa Siamom u Indiji, gdje imaju Franceze svoje naselbine. Reći bi, da podupire Englezka Siamce, koja zazire od napredovanja Franceza u ovih pokrajina na štetu Siamu.

Franina i Jurina

Fr. Va Osoru da misla neki šarenjaci pitat talijansku univerzu.
Jur. Ča je pak to?
Fr. Velika škola, va koj se latinski govor.
Jur. Tor imaš tamo sedu šarenjaci, ki latinski pivači, kako i petaci.
Fr. Osobljito onati, komu lire bodo.
Jur. Ma hodi sedu drži vo!
Fr. Buškarone, zač će bit za profesora na univerzi.

Fr. Ma čo na Susku jumato dvo popa?
Jur. Aj, a, to će mi to govorio?
Fr. Ma čo tako epis kada gros u crkvu; prija nego se pop komuniku, sakriston do popu bušut pastekulu.
Jur. Tac to i jo znoun.
Fr. Pek komu ju ponose?
Jur. Anojonu.
Fr. Če novidis, da sakreston darzi u rukah pastekulu, pak mu ju u rukah bušut kako i pop?
Jur. A jo nison val nanku za tin.
Fr. Ma to nigdani nile, nego sakreston ju da u ruku anojonu, pak neka bušut kako očo.
Jur. Ki to zapovida?
Fr. On ki u crkvi zapovida.
Jur. A zođ to čini?

Fr. Al su prijatelji; vis da mu jo loni znali za godište pistulu, kantol ju drugi sakreston a sada mu ju je ope dol kako očo on.

Jur. A bonđid u crkvi ki uživa gratis?
Fr. Baš mi vironasi ne.

Fr. Va Lovrane da imaju novoga duhota
Jur. Ča od zakona al od blaga?
Fr. Bi ča sada po lotu pištošto od blaga
Jur. A po zimo?
Fr. Od snasti.

Na spomen mladomensku
Ivana Trnajstiću
na dan 9. srpnja 1893.

kad je prvi put prikazao nekravu žrtvu Bogu. Uspirljil vlasta krvuo slabu tiolo
Da njen putanju raj-ovatućeg litora

I pristi duši crno pakla džicelu
Svo atješ, vatru za trou živa vjera!
A duštan kleti kad ustanu amielo
Te zator skrov dragoj majci smjera!

Tad vjernom sinu plano biće očelo
Na smrt se bori tudjina da tjerja.

I to braće, svjet će tvr čarenji,
Gđo mrežom kruži biošan roj pakleni
Prosvođen vjeroni vmači čak njenom,

U stajšu koj najdraži je Bogu
Med pukom siri vjoru, bratku slogu
Da joram pado s vratu rodu svetu!

Joso Gržetić Krasanin.

Napadačem.

Vašeg gojeva, kukavice,
Znajuš atrah me nije,
Dok mi plamen rodoljublja
Mlado srce prija!
Što pitate? Ja sam Hrvat
Svakom kažem silelo
Svetu, vama — i ponosom
Džemal mlađe čelo!

Pričito mi s Vasim strilom,
Pa i samom smrti,
Mog zanose, moga žara
Niste kadrni strici!
Istran Hrvat znadom to je,
Ono što Vas počin,
Istarski su biti Hrvat
Dok mi život teče!

Moj hrvatski rod je slovni
Ponosim se š pijnje,
Put Hrvatske nigrđo netra
Krasno domovino!
Njezin narod izvrg je
Davno grudi topu
Spasio je svojom krv
Prosvođu — — — — — Europa!

Sad mu Hrvat barbar kliče
Harnost Vašog puka,
Jer od smrti spasila Vas
Hrvatska je ruka...
Odgovore za Vas nemam,
Prekomorske ptice,
Pogrđe Vas vaso vradač
Podla kukavice!

Zadar R. Katalinić Jerejev.

Različite vesti.

Krst novorodjenoga nadvojvode. Dne 16. t. m. krsno je presv. g. dr. I. Flapp, poreško-puljski biskup, novorodjenoga sina nadvojvode. Ku rla Stjepana, koji služi u cesarskoj mornarici i stanuje vodenom u Puli. Zastupnik kuma sv. Oto pape Lava XIII. bijaše nadvojvoda Albrecht Selvar. Novorodjeni nadvojvoda dobio je na sv. krst slijedeće imena: Lava, Karlo, Marija, Otilij i Mato.

Nadvojvoda Karlo Stjepan govor, hrvatski, a pokazao je doste, da je iskren prijatelj našemu narodu.

Imenovanja. Službeno novina bećke donosi imenovanje prof. gosp. Frana Černe, kanonski-starješino stolnoga kapitola u Trstu, kanonikom-štolnikom istoga kapitola; nadjeo imenovanje velič. gosp. Josipa Krizmanu, profesora vjerojukno u gimnaziji u Puli, kanonikom stolnoga kapitola u Trstu. Ostatimo sruđano!

Za družbu sv. Cirila i Metoda u istri. Pop Ivan Trnajstić, prigodom svoje prve mise, zagoljano u Vrbnju dne 9. t. m., prisupio družbi kao veličljitoj, izbrizgov for. 100. — Istom prilikom donstila gospodja Fabianić sakupila je 80 for. — Prigodom posjeta g. zastupnika Vjekoslava Spindla u Baški, sakupila vrla gospodica Valburga Šeršić 20 for. Živilje sabratičico i darovatelji!

Velod. gosp. B. Vitez ič, župnik u Lindaru, sabrao prigodom svečanosti sv. Mohora i Fortunata u Lindaru dne 12. t. m. 28 krana. Živilje sabratičico i darovatelji

Iz Dobrinja pišu nam 12. t. m. Ovaj put dolazi sa žalostnom vijesti: Veleč g. Antonia Kirinović Župnika dobrijskog neima više mod živini! Dne 9. t. m. odljela je njegova plemomnica na račun Boga, koja je toliki dugo i toliki vjerno služila. Sličnog slavlja nisu Dobrinci doživjeli, a nit će valjda u brzoj doživjeti, kao što su pred tri i pol godine slavio potesetgodisnjicu njegova misnikovanja, nu ni slično želati nije bilo ovđe kao što dan 9. t. m. kad je vrtvačko zvono iz vodorjeva svog turobnim glasom navještivalo njegovu smrt. Svih je tuga obuzela srce, jer gubitak se najbolje onda osuti, kad nam ljubljene osobe nestanu; sve je počeo kuzana na odaju da se još jednom negleda svog dobrog pastira. Jes, dobrog volitvo, jer u 54 godine svoje službe, što kao duh, pomociški i učitelji, bio kao župnik 44 godine u svom rođendanu mjestu Dobrinju, nije se valjda ni mravu zamjerio. Jao do pred kći i dan vidjemo ga sile i zdrava našoj redini, ni najmanje pognutu godinama, akoprenim neslo 78 na svojim plećima i uvi se veseljujući njegovom, rekao bi, mladonackoj krapčini, kad nam ga neusmijena smrt za kratko vremeno i neglo ugrabi. Neosret jedan đir (carunculus) surva nam ga ukratko u grob. Nu tu nekoristi više jadikovati, niti isticati sve njegove vrline; njega više među živimi neima, ali njegova upozriena ostati će još za dugo, seduvana u našim uoviljenima srcaima. Njegov mladinski zanox sa sveta naša prava bit će nam poticalom, da ga nasledujemo, jer danas Dubrinj visoko usdiže svoj hrvatski stieg, u glavnom njegova je zasluga, jer kamo je on okom, tamo jo vuču vjerno mu stvar skokom. — Lakha Ti bila dobri naš vještačna gruda zemlje, koju si toličko ljubio!

Iz Poreča pišu nam 20. t. m.: U našoj biskupiji jest premještena svećenika opet na dnevnom redu. Veleč g. Gorion i na imovanje je župnikom u Savidenti, te će biti do 23. t. m. tamo ustoličen. Jadih li Hrvata u onoj župi! Gospodin Nicolić ide iz Savidente upravljati župom u Marčanu; gosp. Krušnik dolazi iz Premanture u Filipan, a u Premantu ide g. S. Semelić upravljati župom.

Prve krune „Bratovčini hrvatskih ljudi u Istri“ sakupio g. Julije Miran u Lovranu i Opatiji od sliedieš: Halama I. 4. kr., N. N. Tomasić P., Tomasić I., Mohović I., Marochino R., Miran I. vrsno po 2 kr., Turčić I., Turčić I. ml., Basica IV., Galubović F., Kožul IV., Sančić M., Stiglić A., Bačić I., Kalokira I. i Priskić A. svaki po 1 kr. ukupno 26 kr.

Nadjele darovate: Dubrovčić Božo i Kalčić Mato, oba iz Sv. Mateja svaki po 2 kr. — Kastavski radnici Budžon Fran i Kacinc Valari svaki po 1 kr. — Ryžlavý Fran iz Zvoneće i Lenac Ivan iz Lenci svaki po 1 kr.

Mirko Jelutić sakupio na parobudu izletniku u Vrbniku od: Marije Dorčić Tresat 1 kr., Mimico Jelutić Tresat 1 kr. i da Radik i la Rieka 1 kr.

Dorčić Fran, pravnik u Zagrobu, šalje kao vještak od priroda mladih Primoraca za „Dom dr. A. Starčevića“ svetu od for. 10 za „Bratovčinu“.

Harbić Ante, svećenik u Jelenju, dopostko for. 5, sakupljeno dne 2. jula u Jelenju u župnom dvoru.

Mirko i Ernesta Jelutić za dopunjeno sveto od 100 for, sakupljeno medju izletnicima i Gundulićevom svećenosti u Dubrovniku, daruju 1 for. 90 novč.

Uplitili su godišnjice prinos: Ruboša Franjo, Zamet 1 for. Lonac Ivan, Luncic 40 novč. Šimula Mate, Široki 1 for. Trinajstec Mata 50 novč. Stefanutti Fran, Druguš 2 for. Rutar Toma, Rieka 1 for. Klenovar Josip, Lindar 50 novč. Nožić Anton, Pičan 1 for. Kremeneti Ivan, Kornić 1 for. Mužine Mijo, Babić 1 for. Vinodolac Mare, Bortulija Dinko i Bon Andrija po 80 novč. Sladonja I., Kopar 40 novč. Domici Ivan, Vrbnik 50 novč. Justić Ivan, Vrbnik 80 novč. Bačić Jos, Dragić (dar) 2 for.

Glas iz Krke: K viesiti uvršćenoj u zadnjem broju „Našo Sloga“ imamo nadodati, da je danas dovršio naš obilježljivi zastupnik Špičić, svojo zastupničko putovanje po otoku, te posuđa bio dođekan kuo što to može biti samo jedan Špičić — jedan ljudsko naroda. Većina poznavala ga su sada samo po njegovu imenu, ali ne po liu, zato da bi se dođeku, da će ovo ili ono nijedno pohoditi, sakupljalo se i stari i mladi neuztrpljivo okrećući, da ne neglaša lica tog narodnog bora, koji tako udružljeno i junački branii njihova sveta prava u sarškom Boču. Pučnjava mužaro, dopostko i molbovalja postali občini Plomin (Planone) pospiš, nijes ti moguće ni toliko, jer ti lebdi bez prestonika pred očima Špičića. Kad na razetanku lučiš da sat direkto, nijes ti moguće ni toliko, jer ti lebdi bez prestonika pred očima Špičića. Kritizujući ti se o njem strukakovo krasno tječentulja poznavanje talijanskog jezika a

žujo taj obilježljeni muž i čim bi ga se uliko. Drugi dan pošlo je crkvu, občinski put dolazi sa žalostnom vijesti: Veleč g. Antonia Kirinović Župnika dobrijskog neima više mod živini! Dne 9. t. m. odljela je njegova plemomnica na račun Boga, koja je toliki dugo i toliki vjerno služila. Sličnog slavlja nisu Dobrinci doživjeli, a nit će valjda u brzoj doživjeti, kao što su pred tri i pol godine slavio potesetgodisnjicu njegova misnikovanja, nu ni slično želati nije bilo ovđe kao što dan 9. t. m. kad je vrtvačko zvono iz vodorjeva svog turobnim glasom navještivalo njegovu smrt. Svih je tuga obuzela srce, jer gubitak se najbolje onda osuti, kad nam ljubljene osobe nestanu; sve je počeo kuzana na odaju da se još jednom negleda svog dobrog pastira. Jes, dobrog volitvo, jer u 54 godine svoje službe, što kao duh, pomociški i učitelji, bio kao župnik 44 godine u svom rođendanu mjestu Dobrinju, nije se valjda ni mravu zamjerio. Jao do pred kći i dan vidjemo ga sile i zdrava našoj redini, ni najmanje pognutu godinama, akoprenim neslo 78 na svojim plećima i uvi se veseljujući njegovom, rekao bi, mladonackoj krapčini, kad nam ga neusmijena smrt za kratko vremeno i neglo ugrabi. Neosret jedan đir (carunculus) surva nam ga ukratko u grob. Nu tu nekoristi više jadikovati, niti isticati sve njegove vrline; njega više među živimi neima, ali njegova upozriena ostati će još za dugo, seduvana u našim uoviljenima srcaima. Njegov mladinski zanox sa sveta naša prava bit će nam poticalom, da ga nasledujemo, jer danas Dubrinj visoko usdiže svoj hrvatski stieg, u glavnom njegova je zasluga, jer kamo je on okom, tamo jo vuču vjerno mu stvar skokom. — Lakha Ti bila dobri naš vještačna gruda zemlje, koju si toličko ljubio!

Iz Poreča pišu nam 20. t. m.: U našoj biskupiji jest premještena svećenika opet na dnevnom redu. Veleč g. Gorion i na imovanje je župnikom u Savidenti, te će biti do 23. t. m. tamo ustoličen. Jadih li Hrvata u onoj župi! Gospodin Nicolić ide iz Savidente upravljati župom u Marčanu; gosp. Krušnik dolazi iz Premanture u Filipan, a u Premantu ide g. S. Semelić upravljati župom.

Vozno karto dubivaju se u Dolončevi Župi. Iz Omilja pišu nam 14. t. m. Dne 12. t. m. o podno munjornom brzinom prosuš se glas po čitavom gradu: „Vozora dolazi u Omiljal naš narodni zastupnik goš. prof. Vjekoslav Špičić“. Staro i mlado se na taj glas oscikoi, razveseli a ne moguće opažala se i po koja suza radostnica. A kako i nebi! O Špičiću i u svatu avakto duo govoriti, mnogi ga se ponosom spominjavat, a malo koji imao ga prilikom vidjeti. Evo dakle približao se čas, da ga i vide i čuju — da ga upoznaju. Poglavlječku, premda na polju, po poslu, pobrzao kući, da se sakupa i po razgovoru, kako bi ga dostojio u svojim primili.

Fri Kaštel, gdje je imao u gradu uniči, sabralo se množtvo naroda. Svo vrije, sve nestripljivo, odušeuje narodnoga miljnika. Vesela djeca bježe cestom amo tamо, kao za okladu, što će ga brže ugledati. Mužari dokazuju nabiti — barjaci se viju po glavnjavi ulicah; sve je pripravio na vježbu, a neima to neima. Sunco zapalo tamo negdje za istarskim kopnom, a orata razstraže kruši svoja. Narod trudan i izmudren poljskim radom vraćaju se kući pri Kaštelu so mod svjetinjom zaustavlja, pa u čudu propitkuju, što je? Saznav za užrok tomu, obazre se još jednom okolo, da počrza kući, da odloži poljsko orudje, te obrišav pot sa sebe, vrnača se na stolicu, da i on budo dionikom tog rjeđkog slavlja i veselja. Međutim se Kaštel i glavnje ulice razsvjetlju, a naroda sve više i više.

Okolo 8½ satih trče djeca cestom s iztoka vičuć: Gredu — gredu — to su i u Izbližu male zatim otu našega diđenoga Vjekoslava sa pratnjom med' nami. Mladi načelnik Ivan Fabijanić pred poređanju občinskim zastupstvom i mnogim naroda pozdravi u kratko i jezgro vido gosp. zastupnika, a ovaj mu lipa odzdrav. Kad jo g. načelnik hdo da prodava pojedino glavnjivo osobe, svjetinju ka na zapovijedi začri u trokrati: Živilo! Špičić! Otidje zatim u kudu dra. Fabijaniću na kratki odmor, pravon vazdušnoj vježbi!

Malo zatim bude pripravna i vedoru u prostorijama hrvatsko čitanice, kojoj je prisustvovalo malom iznimkom čitav občinsko zastupstvo sa otomjim občinari do 50 njih na broju. O, kako je svakom arcu veselo vježalo, video u svom kolu dionicu Vjekoslava! Bile tu do blizu osamdeset godišnjih staraca, dnevno u radnom izmudrenih poljedjelaca, zatim i a, svećenika, učitelja itd., pa kreira divota gledajući to vovo veselo i življeno. Tokom vjedore redale za zdravico, pjevalo se i nastojalo da kašte dobro nudi. Taj vođer, taj nito bila nam jo kratki da uživanja. Bi se stao dijeli naš Vjekoslav da govoriti, sve bi tako začarao, da niti-dakum disao, već se audio mužu, komu nije ništa na svjetu dijelio, nogo za narod živjeti i uvrati.

Kad na razetanku lučiš da sat direkto, nijes ti moguće ni toliko, jer ti lebdi bez prestonika pred očima Špičića. Kritizujući ti se o njem strukakovo krasno tječentulja poznavanje talijanskog jezika a

kako za ruglo kaže u natječaju: i ako urod i nekoja ražnja mjesto u gradu, a je moguće koji jugoslovanski dječak. Za dvoje troćino pudenstva hrvatskoga jezika ono občino pozajmjava se od budućeg občinskog ljudnika poznavanje toga jokal! Gđe je tuj politička oblast? Sto do na to zdravstveni odjek? O. k. namjestači u Tatu? Občini Plomin! jeli Vam pravo, da Vaš budući ljudnik nobudo mogao u bolesti s Vama niti progoroviti? Pod natječajom podpisao je „il podestat“ Matteo Tonotti. Nezaboravito mu toga!

Iz maloga Lošinja piše nam 10. lipnja. Dne 28. pr. vij. na voliku scudu dodjelo je na bližnji Šubički apostolski poslanici velačastni os. A. Mišković i J. Domič. Kad sam Vam spomenuo ujivoči vlasti imena, znati ćete i sami, koju li jo scudu bila po ono ubaro mjesto imati u svojoj sredini dva muža toli odljaa, toli mudra lješće se a birališće. Izabrace zastupnik hvalo kano posloni muževu i dobro rođoljuba. Čestitamo! Izpitli zrestiši na učiteljsku u Kopru svršili su dne 15. t. m. Predsjedao im je previs. g. vitez K. Lodić. Sa odlikom počeli su izpit: Krajević Ivan za slovenski, a Devecović Ivan za talijanski, Šubički tajnik; e) izvješće blagajnici; d) izvješće nadzorništva; e) izbor trođne odstupajućeg odbora; f) izbor nadzornjčeve skupnosti objed. U 3:30 sata po podno izbor u Nišavu i posjet Špičiju „Oscarović Rudolf“. Preporučamo i našim bližnjim prijateljima iz Istre, da se u onogom manjini, odborom Župi u rodoljubnu Sežanu.

Iz Draguća piše nam 18. t. m.: Naši Dragućani napredjuju sve to više u „djedovskoj bruturi“. Čovjek, koji nije dionik po kulturu a ovduči, niti se i pjeva zabranjeno ni puno to ne moći. Po očetu noći budo i tule po mjestu kao nieme životinje. Nu ne samo to, nego i se i pjeva zabranjeno ni pjevimo kao „V a fuori o stranoro“ i druga. Zvijžda se za onimi, koji ih ništa ne pišu i povikuju se za njima kojekako. Tako je u delavnik, a nedjeljom ne imaju kraja ni konca. Kremne su otvorene po očetu noći; kamenje se baca na onimi, koji nude, da i identitetističku tirkvu pušu. Dočim se sve to noćju radi, po danu se u vježbu sv. misa na karti igraju vani, a ojkojki bi i u hramu božjem htjeli izazivati veleč, gosp. Župe-upravitelja. Na dan Tjelove i to u vreme procesije, da su njoj drzoviti smutljivi pokriveni, da prkosu i samoum gospodinu Bogu. Neko vodori — malo jo manjukalo do desete — kad su već ljudi počivali, zagrmio silno mužari. Čovjek si jo morao na postelji na vježbi u glavnjavi ulicah; sve je pripravio na vježbu, a neima to neima. Sunco zapalo tamo negdje za istarskim kopnom, da se jo u blaznenoj zemlji stogod važna dogodilo. Nu nije od svega toga ništa bilo, nego dragućko se gospodini htjelo malo poigrati, pa bilo to uakar mužarcima — i to noću, kad ljudi spavaju. Nije li to vrhunac ludosti? — Pa tako su ti, koji je to budo i urlišu po mjestu i zašto im se to ne zabrani? To radi ona neobuzdanost. Dočim se sve to noćju radi, po danu se u vježbu sv. misa na karti igraju vani, a ojkojki bi i u hramu božjem htjeli izazivati veleč, gosp. Župe-upravitelja. Na dan Tjelove i to u vreme procesije, da su njoj drzoviti smutljivi pokriveni, da prkosu i samoum gospodinu Bogu. Neko vodori — malo jo manjukalo do desete — kad su već ljudi počivali, zagrmio silno mužari. Čovjek si jo morao na postelji na vježbi u blaznenoj zemlji stogod važna dogodila, da pri ovakvoj nebeskoj hrami bilo mudro razlamanoj iz izvršnih otaca, imoniti od duvanoga Miškova, ljudsko srce nije moglo ostati bez gurnja. I baš bilo jo časova, kad je sav pak kac jedan čovjek zajecao i zaplakao, da je joj jecanje i plakanje nadkrililo glas propovjednika, kojemu više nijes rekoće: blažena utroba, koja te je nosila i pres, koja si sasao. Spasenoće djevojstvo apostolskih poslanika, dakako da nije moglo ostati bez plakida. Ljudi kao mravi vre na svetu sakramente, a četiri izpoviednika od zore do mornarice imaju pune ruke posla. Osobito je jo radovati, da su na sv. izpovijed pri stupili i oni, koje je noći neosmetreno postupanje bilo odalešilo od bogoljubnog dječa. To je samo dio plaće poslanika, da oni odbiju vježbu, poslanika bili pri sjajnom objedu u župničkoj kući, gdje su jo po navadi . . .

Apoštolski poslanici latice se odmah u vježbu spomenute djevojstva, pa ovo, da vam samo spomenem predmetu, o kojima vam kroz ono krasno vremenu njihovoga boravka onda razlagali toli vješt, toli razgovljeno, učeno a ujedno pukno shvatljivim načinom i u vježbom ikavčinom. Ti učišeni predmeti jesu: tu māđenje i korist sv. poslanstva, o duši i občinitom sudu, o izpoviedi (baš pučki), o grichu, o pesasti, o četvrtoj zapovijed u břoj, bilo dužnostim roditelja prama dječa, kavio dužnosti svih prama onim, o obraćenju griešnika, o miru, o sv. ružariju itd. Labko ju shvatiti, da pri ovakvoj nebeskoj hrami bilo mudro razlamanoj iz izvršnih otaca, imoniti od duvanoga Miškova, ljudsko srce nije moglo ostati bez gurnja. I baš bilo jo časova, kad je sav pak kac jedan čovjek zajecao i zaplakao, da je joj jecanje i plakanje nadkrililo glas propovjednika, kojemu više nijes rekoće: blažena utroba, koja te je nosila i pres, koja si sasao. Spasenoće djevojstvo apostolskih poslanika, dakako da nije moglo ostati bez plakida. Ljudi kao mravi vre na svetu sakramente, a četiri izpoviednika od zore do mornarice imaju pune ruke posla. Osobito je jo radovati, da su na sv. izpovijed pri stupili i oni, koje je noći neosmetreno postupanje bilo odalešilo od bogoljubnog dječa. To je samo dio plaće poslanika, da oni odbiju vježbu, poslanici, da što častnije ovrši dobiveni nalog. Ali, . . . i u vježbici nesrotni, ali!

Vi znate, da jo glavni cilj svetoga poslanstva pomirenje ljudi s Bogom i blagoslovno. Kad bi svjetom zavladala ljubav i mir, neсталo bi djavila. Nu izmirenja pod punu nisu mogli postignuti ni sv. poslanici, ma koliko su trudili i kinili. Uz svu priču bogoljubnost, uz svu pucanu orku i sada na Šubičku nisu prestalo mržnje, osjeće, gredne donućeno itd. Latinabog bilo je slijep prizora izmirenja, osobito wed zadržanom rođinom il svjetom, ali zabilježeno je i pri zorni izmirenja same na usta a ne u srci. A zato? Jer se ima razloga sumnjati, da takovu pokvarnost uzdržavaju baš oni, koji bi joj moraliti biti najveći neprijatelji. Imodrom ostaloga znato je kros sveto poslanstvo bio glavni protivnici miru, ljubavi i skladu! Glavom postovani kurat J. Ž., a sada se krije u krovu i dosnom. Mi nebismo tako lako spominjati osobu, kad za to nobisimo imali plesmeñih dokara i vjordostojnih svjedoka.

Dne 8. junora t. g. pri njojek „funtar“ Molbo valja poslati občini Plomin (Planone) Istru do 15. augusta. Slavna uprava občine zahtjeva od na Šubičku, ondješnji tegovac A. T. Izjaviti

glasno i jačno pred pukom, da su svakoj mješovitoj pučkoj učioni u prisutnosti uči-smutni kritici „crkvenjac”, pa najvećom delo morame priznati, da se do danas nije oprovrglo. Kažu nam, da je na Sušku ovih dana bilo i susa pomorski i stekaju ruku i arđadnih pozdrava med-krvnimi neprijatelji, na ostalođe tvrdokorni esni crvenjaci t. j. g. Žio sa svom kućnom i crkvenom služinom, od koje jedan, koji je od 18 godina služi crkvu, na voljetki sablazan puka niko preostao biti najboljatiji postima.

Cuće primjer, Velež. o. Miškov i privatnim načinom nastojao je, da izmisi g. Ž. i g. M. Kažu nam, da jo ovaj pristajao iskreno i dragovolje na sve sarjet volič misijonara, premda je dokazano, da je pravica na strani g. M. Ipak velež. Ž. ostao je pri svemu tvrdokoran.

Ako je sve ova poznata crkvenoj vlasti — tad radi koristi crkve i vjero obokujemo, da će se svim žicama staviti na stranu i da će se već jednom uzpostaviti mir i red.

A Vi, božji poslanici, koji dan 9. t. m. odputovate od Suške pradeni do obale od mnogobrojna naroda, koji je za Vama planak i jeono, Vi načinimo došli kudak pošli, blagooslovljene budu vaše stope, uredio Vaš neumorni trud dobrim plodom. Ne kloniti duthom, ako Vaša sjeme posijano na Sušku nije doziralo do podpuno žetve — ; ta Vi znate, da živi i svedi živi star Bog, kod kojeg Vas čeka zaslunula plaća. S Bogom, božji poslanici!

Na garištu će se Sarđoni občina Kastav pišu nam 18. t. m. Dan 9. t. m. prudi se mlađoj i jošće osobobrbljenoj potrebom opromou, oruđjem i spravama svetotomačkoj vatrogasnoj podružnici, da se u vatu. To se sluči vraćajući se momandi iste podružnice sa vježbama, koje su držala nadaleko Sv. Mateja izmed 8 i 9 sati u vedor. Došav vatrogasci na lice mjesto, uvidjeli, da gori pojata — vojnici (kod) napunjena liticom (stajlom) i da treba odmah u pomoć priskođiti i posla se latiti.

Krov pojute, buduću slamenat, bio već skoro posvema izgorio, zato se na zapovijed počelo odmah se garištu vući grude i gasti. Na kupri nije stalo ni ličo, koje onda vatrogasci, poliveajući vodom, stali razkapti i gusići. Voda se nosila iz najbližega zdenca, 65 metara udaljenog od garišta, posjednika i krmara gosp. Antuna Lucića-Roškića, a nosile ju nokoje djevojke iz istog sela, koje se već putom uzbunilo, trčeć na garište.

Vatru se, u koliko se moglo na oko razgledati, do iskrice pogasio, nu strža, koju se tu kroz noć ostavilo, juvalia je drugi dan, da se jo u noći po dvaput ponovila, koju se, imajući pri ruci vodu, odmah pogasio.

Kako je vatra nastala, do danas se ne zna, nu opravdano se sumnja, da je bila podmetnuta držkom rukom. Bio tko mu drago, biće svog opakog arđenja mogao je izkaliti na svojom imanju, a ne tomu izabrati doista siromašnog čovjeka, koji je jedva niti pred godinu dana skucao jadan grede i slamu, da nadikrije, da mu bar stelja bude suha, kad mu trba.

Prigodom ovog prvog požara pokazali su svi vatrogasci svoju srčanost i hrabrost, da im se je čovjek morao diviti. Ljehko bili ranjeni vodici Božo Dubrović i Širola Ivan. Hvale je vredan podupirajući član Mate Blažić, proto-zidar, koji je upravo neumoror radio oko udruženja vatre.

Pohvaliti nam valja u tom selu vrlo djevojke, koje su vodu nosile. Da nisu taj bili vatrogasci, po usudjih gospodaru nebi bilo niti pošte stjele ostalo, dočim mu je isti, nešto slagati ako rečem, skoro do poštice ugasi. Jedini krov, buduću slamenati, progutao je plamen. Bože daj, po-niši se tako vatrogasci svaki put u sličnoj zgodbi i prilici. Živili oni, njihovi prijatelji i podupiratelji.

Šteta je neznačna, nu sko so uzezo u obzir siromaštvo, siromak će ipak okučiti, jer se voli: svaki korak naprije vuđo — ali vuće i nastrag.

Pišuć doznanjem, da je dana na 11. asti izgorio štagalj sa kromom i stolom u županiji Brčići, selu Jardasi. Pri požaru vatrogasci nisu bili, jer nije nitko od njih vatre opazio niti iško istu prijavio.

Iz Sv. Mateja pišu nam 17. t. m.: Buduć mi u letri njevno jošte toli arotin, da bismo imali svoj pedagogički časopis (novinu), dopustite g. uređenici, da u Vašem cenjenom letn ugledu svietlo ovo par redaka. O istoj stvari privili ato i objedanili juveć prošlih godina dopis, o kojeg i danas pišem, pa se nadam, da nećeš niti ovoga u koši spraviti. Po školsku mlađo, vrlo znamonti čin, naišlo zaključak školske godine 1892./93. obavio se na najvećanijim načinom na ovoj trazarednoj

mješovitoj pučkoj učioni u prisutnosti uči-smutni kritici „crkvenjac”, pa najvećom delo morame priznati, da se do danas nije oprovrglo. Kažu nam, da je na Sušku ovih dana bilo i susa pomorski i stekaju ruku i arđadnih pozdrava med-krvnimi neprijatelji, na ostalođe tvrdokorni esni crvenjaci t. j. g. Žio sa svom kućnom i crkvenom služinom, od koje jedan, koji je od 18 godina služi crkvu, na voljetki sablazan puka niko preostao biti najboljatiji postima.

Cuće primjer, Velež. o. Miškov i privatnim načinom nastojao je, da izmisi g. Ž. i g. M. Kažu nam, da jo ovaj pristajao iskreno i dragovolje na sve sarjet volič misijonara, premda je dokazano, da je pravica na strani g. M. Ipak velež. Ž. ostao je pri svemu tvrdokoran.

Ako je sve ova poznata crkvenoj vlasti — tad radi koristi crkve i vjero obokujemo, da će se svim žicama staviti na stranu i da će se već jednom uzpostaviti mir i red.

A Vi, božji poslanici, koji dan 9. t. m. odputovate od Suške pradeni do obale od mnogobrojna naroda, koji je za Vama planak i jeono, Vi načinimo došli kudak pošli, blagooslovljene budu vaše stope, uredio Vaš neumorni trud dobrim plodom. Ne kloniti duthom, ako Vaša sjeme posijano na Sušku nije doziralo do podpuno žetve — ; ta Vi znate, da živi i svedi živi star Bog, kod kojeg Vas čeka zaslunula plaća. S Bogom, božji poslanici!

Na garištu će se Sarđoni občina Kastav pišu nam 18. t. m. Dan 9. t. m. prudi se mlađoj i jošće osobobrbljenoj potrebom opromou, oruđjem i spravama svetotomačkoj vatrogasnoj podružnici, da se u vatu. To se sluči vraćajući se momandi iste podružnice sa vježbama, koje su držala nadaleko Sv. Mateja izmed 8 i 9 sati u vedor. Došav vatrogasci na lice mjesto, uvidjeli, da gori pojata — vojnici (kod) napunjena liticom (stajlom) i da treba odmah u pomoć priskođiti i posla se latiti.

Krov pojute, buduću slamenat, bio već skoro posvema izgorio, zato se na zapovijed počelo odmah se garištu vući grude i gasti. Na kupri nije stalo ni ličo, koje onda vatrogasci, poliveajući vodom, stali razkapti i gusići. Voda se nosila iz najbližega zdenca, 65 metara udaljenog od garišta, posjednika i krmara gosp. Antuna Lucića-Roškića, a nosile ju nokoje djevojke iz istog sela, koje se već putom uzbunilo, trčeć na garište.

Vatru se, u koliko se moglo na oko razgledati, do iskrice pogasio, nu strža, koju se tu kroz noć ostavilo, juvalia je drugi dan, da se jo u noći po dvaput ponovila, koju se, imajući pri ruci vodu, odmah pogasio.

Kako je vatra nastala, do danas se ne zna, nu opravdano se sumnja, da je bila podmetnuta držkom rukom. Bio tko mu drago, biće svog opakog arđenja mogao je izkaliti na svojim imanju, a ne tomu izabrati doista siromašnog čovjeka, koji je jedva niti pred godinu dana skucao jadan grede i slamu, da nadikrije, da mu bar stelja bude suha, kad mu trba.

Prigodom ovog prvog požara pokazali su svi vatrogasci svoju srčanost i hrabrost, da im se je čovjek morao diviti. Ljehko bili ranjeni vodici Božo Dubrović i Širola Ivan. Hvale je vredan podupirajući član Mate Blažić, proto-zidar, koji je upravo neumoror radio oko udruženja vatre.

Pohvaliti nam valja u tom selu vrlo djevojke, koje su vodu nosile. Da nisu taj bili vatrogasci, po usudjih gospodaru nebi bilo niti pošte stjele ostalo, dočim mu je isti, nešto slagati ako rečem, skoro do poštice ugasi. Jedini krov, buduću slamenati, progutao je plamen. Bože daj, po-niši se tako vatrogasci svaki put u sličnoj zgodbi i prilici. Živili oni, njihovi prijatelji i podupiratelji.

Šteta je neznačna, nu sko so uzezo u obzir siromaštvo, siromak će ipak okučiti, jer se voli: svaki korak naprije vuđo — ali vuće i nastrag.

Pišuć doznanjem, da je dana na 11. asti izgorio štagalj sa kromom i stolom u županiji Brčići, selu Jardasi. Pri požaru vatrogasci nisu bili, jer nije nitko od njih vatre opazio niti iško istu prijavio.

Iz Sv. Mateja pišu nam 17. t. m.: Buduć mi u letri njevno jošte toli arotin, da bismo imali svoj pedagogički časopis (novinu), dopustite g. uređenici, da u Vašem cenjenom letn ugledu svietlo ovo par redaka. O istoj stvari privili ato i objedanili juveć prošlih godina dopis, o kojeg i danas pišem, pa se nadam, da nećeš niti ovoga u koši spraviti. Po školsku mlađo, vrlo znamonti čin, naišlo zaključak školske godine 1892./93. obavio se na najvećanijim načinom na ovoj trazarednoj

Javna zakvala.

Zahvaljujem se svoj onoj p. o. gospodi, koja me se sjetiće prigodom moje mlađe mije, te da dragi Bog, da bi se ispunile sve želje nijihovo.

Vrbnik, 12. julijsa 1893.

Ivan Trnajstić,
mladomislnik.

Br. 1085.

Oglas!

Stavlja se ovim do obveć znanja, da je visoko o. kr. namjestništvo obnašlo svojim pohvalnim odpisom dd. 1. veljače 1893 br. 21.339-III dozvoliti godišnji živinski sajam, na kome će se uz ostale trgovske predmete, smjeti prodavati i poljsko oruđje u mjestu

SEOCE

blizu crkvice sv. Jelene u po-reznoj občini BUZET, i to

dne 18. agusta

svake godine, a padno li na taj dan ne-djelja ili svetak, onda slijedeći dan.

Svi učestnici toga sajma prosti su svake tržne pristojbe (takso).

Glavarstvo občine

Buzet, dan 18. julijsa 1893.

Naćelnik: Flego.

Narodno gospodarstvo.

Kako će hraniti umorna (utrudjena) konja.

Zla je navada, davati konjem odmah siona ili zobi, ili jih napojiti čim se vrste a težka posla; jer onda pohlepno žravi slabo žvaku i zlo probavljaju. Ostavi deček jedan četvrt sata konja na miru, kad se je vratio sa težka posla. Onda mu tek podaj malo siona; pa pol satce ga napoji, pa tek onda mu daj zobati. Ovakvo se zapriči nazeba s'koj mnogi konji atradaju; ovako se konj bolje okoristi sa hranom, jer ju bolje žvade, te bolje probavljaju. A sva se to postizava sa malo pažnje i ustreljanja.

Kako će čuvati krumpir, da ti u ko-nobi ne sagnjije?

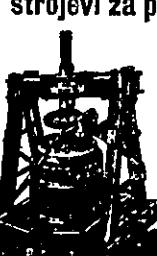
Poznato je, da živo vrapno upija mnogo u se vlagu. Kud spravljati krumpir u ko-nobu, donesi tada vrapna, to ga metni u sredinu pod i nad hrpm krumpira; to vrapno onda usi i sačuva krumpir posve zdrav. Ovimi pokusim dokazalo se je, da krumpir, kojim se na ovaj način postupa, ostaje zdrav, dočin dragi, ma bio iste vratiti i iste boje, koji nije živim vrapnom posut, vrlo gnijije. Vrapno mora biti odjeljeno od krumpira granjem, slamon, ili u košari ili u vredi. Krumpir se stavlja u malih hrpa, a nipošta u kakvom vlažnom kutu, gdje curi voda ili je blato. Vrapna je dosta 1—2 kilograma na svaku hrpu. Naravno je, da valja paziti, kad se krumpiri u polju vade, da ih se motikom ili lopatom ne ozledi; a kad se u konobi stavljuju u hrpu, valja ranjeno i nevaljalo.

Lijetnica uređništva.

Gosp. J. S. Ako nemozole vi, nemožmo mi, jer bi nas pred sud pozvali. Zdrav! — Gosp. N. Nomozomo poželi mi danas, jer smo ispitili vaših dopisa za Krka o putovanju zast. S p. i dica; opis novo miso u Vrbniku; iz Kastavčina i Opatiju, opis avionom do Dubrovniku, polišas itd. itd. Svo dođi na rad a tako i Vaši. Živili!

Listnica uprave.

Uplatili su nadolje za „N. S.“ gg.: B. V. Černica f. 5. G. M. Tret f. 5. Krapina f. 1. 25. G. P. Klana f. 2.25. R. A. Klana f. 1. J. Kustav f. 5. C. Čit. V. Gorica f. 2.50. R. E. Kompon f. 2.50. C. Jastko f. 2.50. P. N. Borod f. 2.50. C. Borod f. 2.50. Š. F. Borod f. 1. G. I. P. Borod f. 1. A. A. Krk f. 5. Oz post. Luči f. 2. S. B. V. Pula f. 2. C. A. Židrenča f. 5. C. Prograd f. 1.50. Bibl. alg. Krk f. 2.50. K. J. Tar f. 8. D. J. Valun f. 8. C. It. Barbara f. 2.50. S. P. Kanfanar f. 2.50. H. M. Risika f. 1. G. A. Šusak f. 1. M. I. Fažan f. 2. S. M. Parin f. 2.50. N. A. Platan f. 2.50. C. Lovran f. 2.50. K. A. Božet f. 5. P. M. Pula f. 2.50. C. I. Kanfanar f. 2.50. L. J. Šusak f. 2.50. M. I. Bakar f. 1. J. A. Blinj f. 5. J. N. Omfalić f. 2.50. C. Kra-jević f. 1.25. M. B. Šusak f. 1.25. P. K. T. Šusak f. 1. T. K. D. Šusak f. 1. T. B. A. Šusak f. 1. B. B. M. Šusak f. 1. (Bledi)

Svi strojevi za poljodjelstvo, vinarstvo i vino iz voća!

Mlatilnice, vitelje, trijeri, mlinci za bijesnu žita, strojevi za rezanje krme, samoradni strojevi proti peronspori, tiskuonice za vino, ulje i voće; mlinovi za voće; predmeti za konobu; sisaljke za sve potrebe, kamo što svih strojevi za poljodjelstvo, vinarstvo i priređivanje vina iz voća — razasili najnovijeg i najboljeg sustava:

IG. HELLER u BEČU

22 Praterstrasse N. 78.

Dopravo ilustrirano katalogu u hrvatskom, njemačkom, talijanskom i slovenskom jeziku.

Kalje badava i franko.

Najpovoljniji uvjeti, jamstvo i pokus.

Opetovanje obaljene cijene! — Preprodavač dobiju popust.

Tiskara Dolenc.

Ernest Šverljuga

brnjac

ulica Stadion br. 1, Trst,

preporuča se 20—9

p. n. slavenskom obilostu Trsta, okolice i bližnjih istarskih mesta za blagohotan posjet.

Štebrnar u GORICI (Görz) ulica Morelli 17. preporuča se preč svetinstvu za izradjeno crkvenog posuđa i oruđja iz čistoga srebra, alpaku, injedi, kano: moštranc, kaleda itd. po najnižim cijenam u najnovijih i krasnijih oblicih. Stare predmete po pravilu, to ih u ogaju posrebrni i pozlati.

Da si uzmognu i manje imućne crkve nabaviti raznih crkvenih predmeta, staviti će se na želu preč gospode nabavljaju vrlu povoljne platežne uvjeti.

Ilustriran cienik Šalje franko.

Štebrna predmete dobro omotano sa poštarnom frankom!

24—13

Ljekarna Trnkóczy
polag vjećnice u Ljubljani 8-2
prodaje te danomics prvom poštom razasili
Marijeljske kapljice za želudac

određena prokućana i poznata ljekariju na želudcu simidra, dim upisanim kod poremećenog probavljaja, kod krtca u želudcu i neprobavljivosti. — i stukli. vrije 20 nč. tuc. 1 for, tuot 2 for. 5 mectu ramu 8 for.

Krasno uzorec zasobnikom poslja zastoni in franko.

Bogate knjige u zrcalu, kakovini ře u tlocrte, za krojčo nepravljano, leđu ne popuštan za 2%, ali 8%, goldinarjev pri motru, ne dijaju dasci krojčom, kako to doča konkorenca na radnju zadnje vole, ampak imam to držati in isto često, tako, da mora kupiti vask zasobnik dobrno in ceno. Prosin' strojev zahtevati moje knjige u zrcalu, krovnički prostoroj mojih produžitava, kjer ima poslo 150 ljudi.

IVANA STIKAROFSKY u BRNU 24—24 (tom Manchester Avstrijo) 24—21
Najveći saloga fabričke skupke, u vrednosti 1/4 milijuna gla.

Da pojedinim vlastkost u smislu izjavljivanja, da moja roza zdravstvo najveće izjavljanje u Evropi, izdavanje kompon, potrebiti za kreću u veliko knjigovjeznicu lo za istine namene. Da se proprija o vremenu, tom, prosin' skupno običanstvo, da si, kada mu prilika nasegnje, ogledi vlastkanske prostore mojih produžitava, kjer ima poslo 150 ljudi [judi].

Fožlja se lo po poštrom povozju.

Dopravo u posnikom, madjaricom, češkom, posnikom, italijanskem, francuskem in angleškom jeziku.